

PRZYWIEDZIENIE (30) *sb n*

przywiedzenie (26), **przywiedzenie** (4); przywiedzenie : przywiedzenie *Calep* (2:4).

-en- (26), -ęn- (1) *MurzNT*.

Pierwsze i drugie e jasne, końcowe pochylone.

sg *N* przywiedzienié (12); -é (2), -(e) (10). ◇ *G* przywiedzieniã (11). ◇ *A* przywiedzienié (4); -é (2), -(e) (2). ◇ *I* przywiedzienim (1) *GroicPorz*, przywiedzieni(e)m (1) *BibRadz*. ◇ *L* przywiedzieniu (1).

Składnia przydawki dopełniającej równoznacznej z dopełnieniem sprawcy: przywiedzenie przez kogo (1).

Sł stp: przywiedzenie, przywiedzenie, Cn: przywiedzenie s.v. rów do sprowadzenia wody, Linde bez cytatu: przywiedzenie.

I. Rzeczownik od „przywieść” (30) :

1. Przyrowadzenie kogoś lub czegoś dokądś, sprawienie, że ktoś lub coś znajdzie się w jakimś miejscu (9) :

a. O osobach [w tym: kogo (4)] (5) : Rozwiązawfzy go [*Achiora*] procnicy/ przywiedli do miãftã á przed ftãrfze ftãwili. A gdy powiedział przyczynę iego przywiedzyenia/ wzyãł go Ozyãfz kãpãan do ftwego domu *BielKron* 113.

przywiedzenie na co [= w celu czego] (1): [*carz zawolski*] byãł poiman od Pãnow Litewfkich (co fãmo Litwã z podeyrzenia przywiedzenia iego nã burzenie Podola wywodzi) *StryjKron* 617.

przywiedzenie dokãd (1): Lãtã 1465. Napierwfze byãło przywiedzyenie dobrowolne Turkow do Wãããkfkiey ãiemie *BielKron* 394.

przywiedzenie skãd (1): Gdy iuz bẽdã fynowie Ifrãelfcy befpiecznie mieszkãc w ãiemie ftwey/ po przywiedzeniu z niewoley/ w oftãteczne dni przywiedzie Pan nã nie Gog Krolã z wielkim woýfkiem *Leop Ez* 38 arg.

Przen [do kogo] (1) : duftze bãogofãwionẽ nie tak fãzly profto donieba [...]. Ale byãły na ofobliwem mieftcu/ gdfzie fãię cieftzyãły nadãzieãã przyfãzãe⁸⁰ przywiedziẽniã do boga przes pana Chriftufa *MurzNT* 199.

b. O wodzie; derivatio Calep, Cn; corrivatio Calep [w tym: czego (3)] (4) : Aquaeductus – wodi prziwod, wodne przikopi, row do prziwiedzeniã woti. *Calep* 85b, 310a, 1091b.

przywiedzenie dokãd (1): Corrivatio – Wodi prziwiedzenie na iedno mieifce. *Calep* 263a.

2. Naklonienie, zachęcenie; namowa; inductio JanStat [w tym czyje: G sb i pron (6)] (11) :

przywiedzenie ku czemu (3): Oczy nie vftawiene ale tam y fãm fie wierczãce znami(onuãã) [...] ããdliwoftã rzeczy czudzich j teã ku wfãtkiemu lacne prziwiedzenie *GlabGad* N6v; A miãfto dobrowolnego [tj. *nieprzymuszonego*] przywiedzenia ku prawdzie Pãnfkfkiey/ tãk iãko on fãm y Apoftoãowie vczyli/ ázãã nie ftrogie fãdy? ázãã nie ftãrfãzne kããtwy? ázãã nie okrutne ftentencie docifkããã niewinnych ludzi? *RejZwierc* 192v. Cf »przywiedzenie ku wierze«.

Wyrazenie: »przywiedzenie ku wierze« (1): Dla czãgoã ty vrzãdy Kryftus w koftcyele poftãnowiãł? A to powyãdã Pãweã: [...] dla przywiedzyenia ludzi ku wyerze y zakonowi yego *KromRozm III* H2.

Wyrazenia przyimkowe: »na przywiedzenie« = ad inductionem JanStat (2):

~ *W połączeniach szeregowych (2):* PRZYWILEY POKOIV Y ZGODY: PRzez Władysława Iágełlá [...] który był vczynion Roku pánfkiego 1436. [...] obiecuiemy [...] iż ná żadného człowieka próšby/ przywiedziénie/ naprawę/ ráde/ álbo rofkazánié którójkolwiek doftoynoŝci będącego/ [...] niebędziemy ani przywiédzđ fie damy przeciwno temu co czynić *SarnStat* 1070, 1114. ~

»za przywiedzieniem« (1): Tám Lizymách gdy fię lud wzrúfzył [...] máiąc około trzech tyfięcy ludu zbrojne⁸⁰/ niefpławiedliwie y gwałthowną czynić zá przywiedziéniem niektore⁸⁰ tyránná [*duce quodam Aurano*] w lećiech y w fzałonym rozumie podefzłego. *BibRadz 2.Mach* 4/40.

Przen (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »za przywiedzieniem [czego]« (1): Abowiem iefli [*ktoś kradł*] zá przywiedziéniem głodu/ nie vmyŝłem zdrádzieckiego zyŝku/ co by tylko ku ziedzeniu álbo pićiu/ może fye nieiáko omowić [*tj. usprawiedliwić się*] *GroicPorz* kk2.

a. O ingerencji sił nadprzyrodzonych (3) : Gdyż łam Pan náłz/ będąc miłtrzem á głową piłmá wŝytkiego/ nic nie czynił bez woley Oycá fwego/ á bez fpráwy y przywiedzenia Duchá ŝwiętego. *RejPos* 70v.

Wyrażenie przyimkowe: »z przywiedzenia« (2): A thu mozełz obáczyć/ iż nam iefł froga náuká daná [...] iż káżdá fpráwá náłzá/ [...] káždé ftánowienie náłze/ nie miáłoby być ináczey fprawowano áni flánowiono iedno áż s práwego przywiedzenia Duchá s. *RejPos* 70; A by był ŝłuchał [*człowiek*] rády czártá márnego [...] fprofneby było dokończenie iego. [...] Wfzák fie to iáwnie okázowáło [...] iáko ná onym Sáulu kthory przeŝládował Dawidá niewinnego s przywiedzenia iego *RejPos* 72v.

b. Prośba [aby] (1) : Nadobne przywiedzenie/ áby pan rofpomniáwŝy ná tę moźnoŝć ŝwá/ pogromił á zniŝczył thy márne głowy bluźnirzow/ ktorzy zatłumiáią chwałę imieniá iego. *LubPs* R3v *margin.*

3. Doprowadzenie do czegoś (3) :

a. O człowieku: sprawienie, że będzie jakiś (1) :

Wyrażenie: »do doskonałości przywiedzenie« (1): Zoŝtáwiłci [*Pan Jezus*] y piłmo ŝwięte/ iáko źwierciáđło. w ktorým mozełz [...] co dzień brác więtfze oczyŝcienie/ oŝwiecenie/ vfpławiedliwienie/ y do dołkonáłoŝci przywiedzenie. *LatHar* 677.

b. O abstraktach (2) :

przywiedzenie czego (1): fprawiedliwoŝci wieczney przywiedziénie/ y prorocctwom onym zakonnym koniec [*Jeremiasz*] opowieda. *CzechRozm* 169v.

Wyrażenie: »przywiedzenie do końca« (1): Nato respons taki y przywiedzenie dotakiego konca, Ze KIM wdziecznie tę przestroę od wm MMPana przyiác raczeł. *ActReg* 170.

4. Przytoczenie na potwierdzenie lub zilustrowanie wypowiedzi lub tezy [czego] (4) :

Wyrażenia: »przywiedzenie ku dowodu« (1): Assumptio, item particula orationis per quam id quod ex propositione ad ostendendum pertinet assumitur, Prziciágnienie/ przywiedziénie czego ku dowodu y potwierdzeniu. *Mqcz* 432d.

»przywiedzenie miejsca [= fragmentu tekstu]« (3): á ták ten domyŝł nowo wymyŝlony około lat Ezechiałzowych [...] zá fráłzkę nie ŝtoi/ ktorego gdy tym fpoŝobem iáko fie rzekło nie da ŝobie ktho zwętflić/ tedy przywiedzenie dwu inŝzych mieyfc iułz też tu plácu otrzymáć nie moze *CzechRozm*

137v; A iużby dofyć być mogło/ ku okazaniu/ y zle⁸⁰ wyrozumienia/ y niewłaŃnego przywiedźienia mieyfća te⁸⁰ NiemObr 47, 90.

»przywiedzenie ku potwierdzeniu« (1): *Mącz* 432d cf »przywiedzenie ku dowodu«.

5. jęz. *Dodanie na końcu wyrazu litery lub sylaby* (1) : Paragogae, Latine Adductio, vel deductio, Prziwiedzenie przifádzenie. Figura est qua litera vel syllaba in fine dictionis adiicitur, ut dicier pro dici, Admittier, pro admitti, alias Paralepsis vel proparalepsis dicitur. *Mącz* 277a.

**** Bez wystarczającego kontekstu** (2) : Ductio – Prziwiedzienię. *Calep* 343b, 528b.

II. [*Kanał wykopany w celu doprowadzenia wody*: y położyli fie [Asyryjczycy] wedle przywiedzenia wod wierzchniego ftáwu [*iuxta aquaeductum piscinae superioris*]/ który iest ná drodze roley Fárbieterkicy *Leop* 4.Reg 18/17.]

Synonimy: **I.1.** *doprowadzenie, przyprowadzenie*; **2.** *nakłonienie, namowa, natchnienie, pobudzenie, poduszczenie, podżoga, poruszenie, przyłudzenie, przywod.*

Cf **PRZYWIEŚĆ**